

5. Bila knyha (2021) «Stratehiia rozvytku zemelnykh vidnosyn v Ukraini». Land Transparency, KSE, Ministerstvo ahrarynoi polityky ta prodovolstva Ukrainy. Traven. URL: <https://minagro.gov.ua/storage/app/sites/1/zemlya/.pdf2>. (дата звернення: 21.04.2023).

Берзлапіна Н. С. здобувач вищої освіти;
Науковий керівник: **Олійник Т.Г.** к. е. н.,
доцент кафедри економіки підприємств,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Економічна ситуація України сьогодні характеризується нестабільністю та динамічністю, кожного дня відбуваються зміни на мезо- та макрорівнях, що спонукає підприємства працювати над закріпленням своїх позицій на ринку. В умовах конкуренції підприємство має ефективно оцінювати та поєднувати свої можливості та зовнішні фактори впливу. Саме конкурентоспроможність визначає витривалість підприємства, його виробничо-збутову діяльність та ефективність управління ресурсами. Останній чинник також особливо впливає на загальний стан підприємства, його прибутковість та раціональність роботи.

Проблемам розвитку управління ресурсного потенціалу аграрної галузі приділяли велику увагу різні вчені-економісти, серед яких слід визначити: В.Я. Амбросов, В.Г. Андрійчук, В.О. Свободін, В.Ф. Іванюта, Р.А. Білоусов, О.О. Школьнік, Г.М. Александрова, С.Е. Сердак, С.В. Додонов, О.В. Ульяченко та багато інших.

В основі категорії «ресурсний потенціал підприємства» знаходиться загальна категорія «ресурси», що за змістом характеризується як запас, джерело. По суті, ресурсами підприємства є: майно та грошові кошти, запаси та джерела сировини, матеріалів, праця [1].

Пропонуються різні тлумачення поняття «ресурсний потенціал підприємства» в економіці, серед яких найбільш поширеними слід виокремити думки наступних науковців: так, за визначеннями О. Ульяченко ресурсний потенціал – економічна категорія, що поєднує в єдине ціле всі елементи виробничих ресурсів підприємства (району або іншого регіону) і відображає можливості даного об'єкту у випуску продукції та деяких інших питаннях [2].

На думку Г. Александрова ресурсний потенціал - сукупність всіх економічних ресурсів і здатностей підприємства, які характеризують його реальні можливості для досягнення стратегічних і тактичних цілей, а також отримання економічного ефекту [3].

А. С. Додонов пропонує брати землю, основні засоби та персонал основою складових ресурсного потенціалу, вартісна оцінка яких складає загальний ресурсний потенціал господарства чи регіону [4].

Ресурсний потенціал сільськогосподарського підприємства це складний економічний різновид, який містить велику кількість складових, серед яких потрібно виокремити: земельний, фінансовий, трудовий, матеріально-технічний, інформаційний та нематеріальний потенціал. Роль та значення ресурсного потенціалу у сільському господарстві є досить цінним, адже це стає передумовою науково-технічного прогресу і соціально-економічного розвитку аграрної галузі, регіону чи країни.

Для ефективного управління ресурсним потенціалом доречним буде розділити його аналіз на декілька етапів, першим є утвердження основної місії підприємства. Якщо розглядати цей етап на прикладі аграрного підприємства, то його першочерговою метою, окрім отримання прибутку, є забезпечення населення продовольством.

До найважливіших внутрішніх факторів що впливають на ресурсний потенціал слід віднести: рівень кваліфікації персоналу, загальний фінансовий стан підприємства, технічну оснащеність виробництва, матеріальне забезпечення, а також рівень планування, організації, мотивації та контролю ресурсів підприємства [5].

Наступним етапом є аналіз внутрішніх та зовнішніх чинників, що можуть впливати на використання ресурсів на підприємстві. Тут слід розглядати всі можливі варіанти впливу, а також розробити стратегію розвитку та захисту у разі «небезпеки».

Аналіз ефективності використання ресурсного потенціалу потребує постійний моніторинг кількісних та якісних показників. Оцінка результатів діяльності підприємства, його прибутковості та рентабельності все це допомагає правильно розподілити ресурси та їх використання у майбутньому періоді.

Останнім етапом ефективного управління ресурсами є контроль. Застосування різноманітних систем моніторингу, перевірка відповідності використання ресурсів та встановлених шаблонів, нормативів, програм і планів, а також виявлення допустимих відхилень, все це дасть змогу оцінити стан ресурсного потенціалу.

Як висновок, можна сказати що, дієве управління та використання ресурсів у поєднанні дають підприємству можливість конкурувати на високому рівні, досягати своїх цілей, високого рівня прибутку та результативності роботи.

Список використаних джерел

1. Богацька Н. Ресурсний потенціал підприємства: сутність та стратегія використання / Н. Богацька, О. Ковальчук [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://rusnauka.com/4_SND_2012/Economics/10_98032.doc.htm.

2. Ульянченко О.В. Формування та використання ресурсного потенціалу в аграрній сфері: Монографія / Ульянченко О.В. – Х.: Харків. НАУ, 2006. – 357с.

3. Александрова Г.М. Управління фінансовим ресурсозбереженням торговельних підприємств: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.00.08 "Гроші, фінанси і кредит" / Донецький нац. ун-т економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського. Донецьк, 2009. 21 с. URL: www.irbis-nbuv.gov.ua/.../cgiirbis_64.exe

4. Додонов С.В. Влияние потенциала на эффективность сельскохозяйственного производства / С.В. Додонов // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2004. – №2, т.2. – С. 121-127.

5. Краснокутська Н.С. Потенціал підприємства: формування та оцінка: навч. посібник. / Н.С. Краснокутська. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 352 с.

Богданов С.І.,
старший викладач кафедри
вищої та прикладної математики,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна

ЙМОВІРНІСНИЙ РОЗРАХУНОК АРОК ЗМІННОГО ПЕРЕРІЗУ

Продовольча безпека – це наявність, доступність та збереження сільськогосподарської продукції. Використання для збереження сільськогосподарської продукції будівель і споруд з легких металевих конструкцій має значну перевагу перед іншими будівельними матеріалами. Вони забезпечують можливість швидкого монтажу і демонтажу зі збиранням в новому місці і в іншому об'ємному рішенні, несуть також менші транспортні витрати за доставку конструкцій на будівельні майданчики.

Одним з ефективних засобів розв'язку цієї проблеми є запровадження методів теорії надійності, які дозволяють більш обгрунтованіше нормувати розрахункові параметри конструкції та навантажень на ймовірнісній основі. Більш важливим є перехід до ймовірнісного розрахунку каркасів арок змінного перерізу та оцінки несучої здатності конструкцій за основним технічним критерієм – ймовірністю відмови конструкції.

На ділянках каркаса, де має місце досить велика поперечна сила Q , незалежно від величин N і M , деформування стінки відбувається під впливом зсуву з утворенням пружних діагональних складок. Такий тип зміщеної деформації викликає у стінки додаткові нормальні напруження розтягу [1;4]:

$$\sigma_{\alpha} = 2Q/t_{\omega} h_{\omega} \sin 2\alpha, \quad (1)$$